

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

«13» травня 2023 року

Слідчий слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях лейтенант Курбанов Севастян Рустамович, розглянувши матеріали кримінального провадження №2023050000001206, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 24.03.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Комльонока Костянтина Сергійовича,
17.09.1987 року народження, громадянина
України, уродженця м. Макіївка Донецької
області, раніше не судимого, зареєстрованого за
адресою: Донецька область, м. Макіївка,
мікрорайон Сонячний, особу якої
документовано паспортом громадянина України
№ , виданий Центрально-міським РВ
Макіївського МУ ГУМВС України в Донецькій
області, РНОКПП

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення:

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і Збройних Сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що

сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації (далі за текстом – РФ), створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. перед Академією військових наук РФ з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та Збройних Сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та Збройних Сил РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ Збройних Сил РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 06.04.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 07.04.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками РФ з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР»») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а

також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, РФ на території Донецької області так званої «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та окупацію частин зазначеної території, чим вчинили дії з метою зміни меж

території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

Встановлено, що 24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України. Строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб згідно з Указом Президента № 133/2022 від 14.03.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб згідно з Указом Президента № 259/2022 від 18.04.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента № 341/2022 від 17.05.2022 та строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб згідно Закону України про затвердження Указу Президента України "Про продовження строку дії воєнного стану в Україні" № 7664 від 17.05.2022.

Так, відповідно переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25 квітня 2023 року № 125 вся територія Донецького району з 07.04.2014 року є тимчасово окупованою територією України.

Встановлено, що громадянин України, **Комльонюк Костянтин Сергійович**, 17.09.1987 р.н., відповідно до т.зв. «Указа Главы Донецкой Народной Республики Пушилина Д.В. о заместите Министра молодежной политики Донецкой Народной Республики №70 от 10 марта 2023 года» був призначений на посаду т.зв. «заместителя Министра молодежной политики Донецкой Народной Республики».

Відповідно до т.зв. «Постановления Об утверждении Положения о Министерстве молодежи, спорта и туризма Донецкой Народной Республики в новой редакции», яка затверджена т.зв. «Советом министров ДНР» №3-31 від 10.03.2017 року, вказане Міністерство «является республиканским органом исполнительной власти, проводящим государственную политику и осуществляющим функции по нормативному правовому регулированию, контролю и надзору, отраслевому или межотраслевому управлению в сфере молодежной политики, физической культуры, спорта и туризма, оказанию государственных услуг и управлению государственным имуществом, а также координирующим в установленных случаях деятельность в этих сферах иных органов исполнительной власти Донецкой Народной Республики».

В ході досудового розслідування встановлено, що відповідно до п. 3.2. Розділу «ІІІ. ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА» вказаного

Положения №3-31 від 10.03.2017 року - «Первый заместитель (заместитель) Министра, который в период отсутствия Министра согласно приказу Министерства исполняет его обязанности, наделяется полномочиями Министра, в том числе, предусмотренными частью 1 статьи 26 Закона Донецкой Народной Республики от 30.11.2018 № 02-ПНС «О Правительстве Донецкой Народной Республики».

Так, відповідно до п. 3.3. вказаного Положення №3-31 від 10.03.2017 року на т.зв. «Министра молодежи, спорта и туризма Донецкой Народной Республики», в тому числі, на його заступника покладено виконання наступних обов'язків:

«3.3.1. Несет персональную ответственность за выполнение возложенных на Министерство задач и функций, а также реализацию государственной политики в установленной сфере деятельности Министерства, рациональное использование бюджетных средств и человеческих ресурсов, сохранность финансовых средств и материальных ценностей, достоверность показателей, содержащихся в бухгалтерском учете и отчетности. 3.3.2. Вносит в установленном порядке на рассмотрение Главе Донецкой Народной Республики и Правительству Донецкой Народной Республики проекты нормативных правовых актов и предложения по вопросам, входящим в компетенцию Министерства. 3.3.3. Издаёт приказы, имеющие нормативный характер, а по оперативным и другим текущим вопросам организации деятельности Министерства – приказы и распоряжения ненормативного характера. 3.3.4. Распределяет обязанности между заместителями, определяет полномочия руководителей структурных подразделений аппарата Министерства и руководителей подчиненных организаций, координирует их деятельность. 3.3.5. Утверждает бюджетные сметы в соответствии с действующим законодательством. 3.3.6. В установленном порядке назначает на должность и освобождает от должности работников Министерства. 3.3.7. Утверждает положения о структурных подразделениях Министерства, включая должностные инструкции работников. 3.3.8. Согласовывает назначение на должности и освобождение от должностей руководителей управлений (отделов, секторов) городских и районных государственных администраций Донецкой Народной Республики в установленной сфере деятельности. 3.3.9. Утверждает в установленном порядке положения (уставы), должностные инструкции руководителей, подведомственных Министерству предприятий, учреждений и организаций, назначает на должность и освобождает от должности их руководителей, заключает и расторгает с ними трудовые договоры (контракты), а также вносит в договоры (контракты) изменения. 3.3.10. Согласовывает назначение на должности и освобождение от должностей заместителей руководителей предприятий, учреждений, организаций, находящихся в сфере управления Министерства. 3.3.11. Применяет меры поощрения к работникам Министерства и руководителям организаций, находящихся в подчинении и налагает дисциплинарные взыскания на них. 3.3.12. Согласовывает по предоставлению руководителей подведомственных предприятий, учреждений, организаций, фонды оплаты труда, предельную численность работников и штатные расписания. 3.3.13. Представляет в установленном порядке работников Министерства, других лиц, осуществляющих деятельность в установленной

сфере к присвоению почетных званий и награждению государственными наградами Донецкой Народной Республики, почетной грамотой Главы Донецкой Народной Республики, к поощрению в виде объявления им благодарности Главы Донецкой Народной Республики. 3.3.14. Представляет Главе Донецкой Народной Республики и Правительству Донецкой Народной Республики в установленном порядке предложения о создании, реорганизации и ликвидации предприятий, учреждений и организаций, находящихся в ведении Министерства. 3.3.15. В пределах своих полномочий представляет Министерство в отношениях с отечественными и зарубежными юридическими и физическими лицами, заключает и расторгает договоры и соглашения. 3.3.16. Действует без доверенности от имени Министерства, представляет его интересы во всех органах государственной власти и органах местного самоуправления, в том числе судебных, правоохранительных органах, заключает договоры, соглашения, открывает и закрывает счета в соответствии с законодательством, совершает по ним операции, подписывает финансовые документы, выдает доверенности. 3.3.17. Утверждает график проверок соблюдения законодательства и уставных обязательств подведомственными организациями. 3.3.18. Планирует работу Министерства, принимает меры по усовершенствованию организации и повышению эффективности работы Министерства. 3.3.19. Дает обязательные для исполнения работниками аппарата Министерства указания и поручения. 3.3.20. Иницирует проведение служебного расследования в отношении работников аппарата Министерства, руководителей предприятий, учреждений, организаций и организаций, осуществляющих образовательную деятельность, находящихся в сфере управления Министерства. 3.3.21. Осуществляет иные полномочия, которыми он наделен в соответствии с законами, нормативными правовыми актами Главы Донецкой Народной Республики или Правительства Донецкой Народной Республики. 3.3.22. Участвует с правом решающего голоса в заседаниях Правительства Донецкой Народной Республики. 3.3.23. Принимает участие в подготовке постановлений и распоряжений Правительства Донецкой Народной Республики, обеспечивает их исполнение. 3.3.24. Принимает участие в выработке и реализации политики Правительства Донецкой Народной Республики. 3.3.25. При осуществлении своих полномочий Министр подотчетен Правительству Донецкой Народной Республики, а по вопросам, отнесенным Конституцией Донецкой Народной Республики, законами Донецкой Народной Республики к полномочиям Главы Донецкой Народной Республики, и Главе Донецкой Народной Республики. 3.4. Для рассмотрения наиболее важных вопросов при Министерстве создается коллегия в составе Министра (председатель коллегии), его заместителей по направлениям деятельности, руководителей организаций подчиненных Министерству, руководителей органов местного самоуправления и иных общественных организаций (по согласованию с руководителями указанных органов и организаций). 3.4.1. Состав и численность коллегии утверждается Правительством Донецкой Народной Республики. 3.4.2. В своей деятельности коллегия руководствуется Положением, утвержденным Правительством Донецкой Народной Республики. Решения коллегии принимаются голосованием (большинством голосов) присутствующих членов и реализуются приказами и распоряжениями Министра.

3.5. Корреспонденція Міністерства підписується Міністром, заступителями Міністра і посадовими особами, які наділені цим правом наказом Міністра. 3.6. Міністерство взаємодіє з Народним Советом Донецької Народної Республіки, в тому числі комісіями, комітетами Народного Совету, а також з іншими органами державної влади і місцевого самоуправління, інститутами громадянського суспільства, підприємствами, установами, організаціями. 3.7. Уряд Донецької Народної Республіки затверджує Положення про Міністерство, встановлює граничну кількість працівників апарату Міністерства і розмір ассигновань на утримання апарату Міністерства в межах засобів, передбачених на ці цілі в Республіканському бюджеті Донецької Народної Республіки.

З моменту призначення на посаду та використовуючи надані представниками окупаційної адміністрації РФ владні повноваження, Комльонок К.С., діючи умисно, з ідеологічних мотивів, будучи особою, на яку покладено персональну відповідальність за діяльність так званого «Міністерства молодіжної політики ДНР», реалізовує покладені на «заступника Міністра молодіжної політики ДНР» функції щодо організації роботи незаконно створених органів виконавчої влади на території т.зв. «Донецької Народної Республіки».

При цьому, Комльоноком К.С. в особі т.зв. «заступника Міністра молодіжної політики ДНР» видаються та підписуються документи від імені нелегітимних «органів державної влади», а саме «Міністерства молодіжної політики ДНР», які мають ознаки нормативно-правових актів, однак, відповідно до чинного законодавства України є нікчемними.

Реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно та з ідеологічних мотивів з метою встановлення та затвердження тимчасової окупації Донецької області, підтримання рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, співпраці з державою-агресором та окупаційною адміністрацією, Комльонок К.С. добровільно зайняв посаду т.зв. «заступника Міністра молодіжної політики ДНР», тим самим розуміючи, що вчиняються дії, направлені на зміну меж території України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу Російської Федерації, свідомо, добровільно прийняв рішення залишитись на окупованій території Донецької області та у період воєнного стану перейти на бік ворога, тобто на сторону окупаційної влади Російської Федерації, з метою вчинення дій на шкоду державній безпеці України, а також надання представникам Російської Федерації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, встановленні окупаційного режиму на тимчасово окупованій території Донецької області.

Таким чином, встановлено достатньо доказів для підозри Комльонока Костянтина Сергійовича у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в

період воєнного стану, тобто у вчинені кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
лейтенант

Сергій КУРБАНОВ

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник у провадженні
прокурор відділу захисту інтересів
дітей та протидії насильству
Донецької обласної прокуратури

Олена ЄФІМЦЕВА

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідженням.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст.468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

Захисник: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

___ годин ___ хвилин __. __. 2023 року

Повідомлення про підозру здійснив:

Слідчий слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

лейтенант

Севастьян КУРБАНОВ